

ΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Τραγουδια για την Ηπειρο

για Φωνη και Κρουστα
ΛΡΧ 214α

magni

Magni Publications

ΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Τέσσερα τραγονδία για την Ήπειρο

Στοιματά τφ
Χρυσένθηφ Ζιτσάφ

για

Φωνά και Κρουστά

για τν

Γεωργά Τντα

Μπατν Ρονζ.
Ιονλιφ 2002

Για τη Γεωργία Τζέτα

Τραγονδία για την Ξπειρο LRC 214a

Στίχοι της Χρυσάνθη Ζιτσαράφ
Από το Δοκίμιο του Νίκου Α. Τζέτα

Μουσική : ΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

1. ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΕ ΠΑΛΗΟ ΣΚΟΠΟ Για τον Σοπρό

Αντιμωσα τη συντροφία μαφ την παλιή
της γειτονιά μαφ τη χαρομένη παρ
-Πωφ βουν γνεί τ(ρα γκρά τς μαλλιά !-
κι αχέρταγα ρωτονσα όλα τα νά.

Ρίτησα αν κψανε τα δάτρα τα ψηλά
αν βτισαν την εκκλησία τη χαλασμένη
Για κάποια πόρτα ρίτησα δείξ
αν εβ ακμα με ενθια στολισμένη.

Για το δρομκι το μακρυν, τη μυρουδιά
που σκρπαγαν οι φρέχτες του πλημμυρα.
Φτερονγίζε σφιγμένη μου η καρδιά
κιόλο και την κουβέτα φερνα γνρα.

Κιόντε που τλήμησα στο τσόφ να το πω.
Οντε βαθα κιό οντε ποτθα μεθω
θα λω, θα λω, για τελλα θα ρωτ
και σνα με το νου μου θα σε πλθω.

2. Ο ΧΟΡΟΣ

Γις τῶν Ἑλληνικῶν χορῶν

Κιᾶ ἄεγα να τον πᾶρω το χορῶ.
Κιᾶ ἄεγα να τον πᾶρω με τραγονδία.
Ἀπᾶνω ἀπᾶ των Κυμᾶτων τον ἀφρῶ
κιᾶ ἀπᾶνω ἀπᾶ των κᾶμπων τα λουλονδία.

Κιᾶ ῶλο να τον χορενω με το νου
χαρονμενα κιᾶ ἀνᾶλαφρα κιᾶ αιθῶρια,
ἀπᾶνω στο γαλᾶζιο τᾶ ουρανον
κιᾶ ἀπᾶνω στηφ νυχτιᾶ τα χρυσαστῶρια.

Ὀλο μπροστᾶ κιᾶ ῶλο μπροστᾶ βᾶμα ἀλαφρον
μᾶ ἀγῶινα και μεταξῶια λῶγια.
...Μᾶ ᾶτανε το τραγονδι αυτῶ βαρν
κιᾶ ἀργῶσυρτο καθᾶφ τα μοιρολῶγια.

Δεν εῶε το ρυθμῶ πονχε η καρδισ.
Εῶε το βᾶροφ τηφ ζωᾶφ, -πωφ να το σβᾶσω;-
Κιᾶ εῶε δυο πῶδια μῶνο εμπρῶφ βαριᾶ
και τετρακῶσια πῶδια κατᾶ πῶω.

Κιᾶ ἀπῶμεινα στηφ γηφ τον κουρνιαχτῶ.
Κιᾶ ἀπῶμεινα στηφ γηφ το μανρο χᾶμα.
Ὀντε πηγαῶω κιᾶ ὀντε σταματᾶ.
Αυτον κιᾶ αυτον πᾶσωγυρνᾶ κιᾶ ἀκῶμα,

Ὀντε να φνγω πᾶ τᾶρα μπορᾶ
ὀντε και το σκοπῶ να τον νοθῶω.
Και μια που μᾶᾶκα - καθᾶφ λᾶε - στο χορῶ,
θα τον χορῶω.

3. ΣΚΗΝΙΚΟ

Δελφικὸς Ὑμνος

Ἐδὲ μῆα δῆτρο νῆ αγναντενὴ μῆνο του
μακρὺς πρὸς το βορὴς καὶ πρὸς το νότο.
Κι μῆα τραγονδι ἐδὲ νὰ λῆ τον πῆνο του
με το ζεστὸ τῆς θνμῆσης το χν(το.

Νῆτα τῆ νότα νὰ το παῖη ἡ λνρα μου.
Καὶ σκνβουνε νῆ ακονσουνε τα ουρῆνια.
Νὰ λῆ τῆν Ἡπειρ(τικῆ τῆ μοῖα μου,
ῆλο γιὰ ξῆηταις καὶ περηφῆνεια.

Νὰ λῆ γιὰ τα πουλῆκια τα πετονμενα
γιὰ τῆν καρδὴς τῆς μῆνας καὶ τῆν ῆνοια.
Πῆτε λυπητερῆς πῆτε χαρονμενα
πῆνω σε μιὰ χορδῆ μαλαματῆια.

Ἐνα τραγονδι κι μῆα δῆτρο καὶ μιὰ θνμῆση.
Τῆποτε ἐδὲ δεν εῆαι παραπῆνω.
Φτωχὸ το σκηνικὸ με δῆωφ κῆηση.
Σαν σχῆλιο στῆ ουρανὸν πῆνω το πῆνω.

Δῆεχτοι χρῆνοι το ζωγρῆφισαν
κι ἀπῆμεινε παλὴς κληρονομὴς μου.
Γιὰ νὰ φυλῆ τα σννορα θὰ τῆ ῆφησαν
καὶ νὰ μῆ ξεστρατῆω ἀπῆ τῆ γενὴς μου.

4. ΣΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Γλῆτι και προσευχῆ

Στα πανηγυρια τα παλις
τη σχῆη μου πλανενω.
Καβῆλλα στο χρυσῆνειρο
φτενω και ξεπεζενω.

Γεια σαφ χοροῆπειρ(τικοι
του τῆπου περηφῆνεια.
Αυτον στα σῆδια τα πλατεις
και στα δασεις πλατῆνια.

Που οι φορεσιῆ αστρῆφτουνε
και τα τραγονδια ανθῆουν.
Που αχολογοννε τα βιολις
κι οι ψησταριῆ γυρῆουν.

-Χιλιοκαλ(φ σαφ βρῆκαμε
μεφ στηφ χαρῆφ την (ρα.
-χιλιοκαλ(φ ωρῆατε
με τηφ καρδιῆφ τα δ(ρα.